

други — на духовното. Тия, които съжна физическото поле, тък се поощряват, горят и изгарят, нищо не остава от тяхъ. Така и някой хора, говорят за любовта, но това съжда запалени главни. Тък говорят за някаква си обичь, говорят за някакви си идеи, но след 2 — 3 години всичко това изгаря, нищо не остава. Всичко това изчезва, обръща се на газове. Въ духовния животъ нещата съжда като плодните съменца, т. е. Божествените думи съжда като съменца, които растат и се разрастватъ. Тък съжда Божествените дървета, посъти вжтре въ насъ. Тък съжда именно благото за бъдеще.

Та всеки единъ от васъ тръбва да се стреми живота му да мяза на едно съмейство, което расте, а не да бъде една запалена главня — то е жалко състояние. Това, което ви говоря сега не се отнася къмъ вашия животъ, но то е една мърка, съзоято да познавате, където падатъ вашите мисли въ даденъ случай. Имате двъждиви мисли или идеи, или двъждиви чувства, вие не можете да определите, къмъ коя категория спадатъ, къмъ физическия или къмъ духовния святъ. Ако образуватъ топлина и се смаляватъ, тък съжда отъ физическия святъ. Ако започнатъ отъ малки съменца, растатъ и даватъ плодове, тък съжда отъ духовния святъ. Следователно, и едните и другите идеи тръбва да ги